

## ELŐFIZETÉSI FÖLTÉTELEK.

Vidéken és Léván házhoz küldve:  
Egy évre . . . . . 3 ft — kr.  
Hat hóra . . . . . 2 ft 50 kr.  
Három hóra . . . . . 1 ft 23 kr.  
Előfizetési pénzek postautalvánnyal küldhetők.  
Egyes számok 12 kr-ával kaphatók a kiadóhivatalban.

# BARS.

## HIRDETÉSEK.

Négyhasábos petit-sor egyszeri közlésért 10 kr., kétszeriért 6 kr., többszöriért 5 kr. fizetendő.  
Bélyegző minden egyes beiktatásért 30 kr.

## A nyitlterben:

minden négyhasábos garmond sor díja 15 kr.  
Vélünk összekötötésben levő hirdető-írások, előfizetők, vagy a gyakori hirdetők tetemes díj-kedvezményben részesülnek.

GAZDASÁGI EGYESÜLETI ÉS TÁRSADALMI HETILAP; EGYSZERSMIND BARSVÁRMEGYE HIVATALOS KÖZLÖNYE.

A kéziratok a szerkesztőséghez: (Zöldkert-utca 33. sz.) küldendők.  
Kéziratok vissza nem adatnak.

Megjelen: hetenként egyszer.

A hirdetéseket, előfizetéseket s a reklamációkat a kiadóhivatalba: (Takarék- és Hitelintézet épület) kérjük utasítani.

FELELŐS SZERKESZTŐ: HOLLÓ SÁNDOR.

→→→ vasárnap reggel. →→→

A LAP KIADÓJA: NYITRAI ÉS TÁRSA.

## Gazdasági egyesületünk

Valamint elismert dolog és igazság Berzsényinek azon mondása, hogy minden országnak támasza és talpköve a tiszta erkölcs; ugy nem vélünk tévedni, midőn azt mondjuk, hogy az egyesületi életnek valódi alapja s támasza a pénzerő; ennek megszerzésére hatni tehát első és fődolga az egyesületi intézőknek.

Ez alapon, e felfogásban csak elismeréssel adózhatunk a Barsmegyei Gazdasági Egyesület ez idő szerinti vezetőinek, kik megfeszített erővel, kitartó buzgalommal az egyesületnek ezen alapját rendezni tartották legelső kötelességöknek s azt — a mennyire a zilált viszonyok engedték — biztosították s egy új életszakra képesítették.

Az egyesület zárszámadása és vagyoni állapotának kimutatása közzétételén, abból mindenki örömmel győződhetik meg, hogy az egyesület életének további folytatására a kellek megvannak.

Azon pénzerő, mely az érintett kimutatásban az egyesület rendelkezésére áll, s az évi jövedelmet — egyelőre a szerényebb működésre s munkásságra biztosítja, — időnkint a nagy közönségnek fellendülő pártfogása által odáig fokozható, hogy a nagyobb vállalatok megindítására is a siker kilátásával vállalkozhatik. Nem mondjuk, hogy azonnal, mert hisz akkor azon helyzetbe jönne, melybe ugyanily nagyobb vállalatoknak korai megindítása által ez évtizednek elején jutott és melyből csak a legnagyobb erőfeszítéssel most lából ki.

Reméljük pedig a nagy közönségnek mélyebb érdeklődését és lelkesebb pártolását annál is inkább, hogy azon rendszerrel, mely mindent csak a centralizáló eljárástól tett függővé — egészen szakított, a decentralizáció terére, hogy a működésbe minél többen bevonassanak — lépett.

Még a legutolsó egyesületi alapszabályok minden hatalmat s tevékenységi kört az elnökségre ruháztak, a módosított és kiadott új szabályok a tevékenységi s rendelkezési kört az igazgató választmány és a szakosztályok intézményeinek felállításával annyira szélesítették, hogy az egyesületnek minden egyes tagja működési tért nyer.

Ezen rendszer volt uralkodó a gazdasági egyesületek felállításának első idejében, s célszerűnek bizonyult nemcsak nálunk, hanem az országos gazdasági egyesülettől kezdve valamennyi vidéki gazdasági egyesületnél is.

Mi indíthatta hát egyesületünket arra, hogy ezen rendszerrel 1882. évben szakított, és a centralizáció nem igen áldásos — legalább a következő évek azt mutatták ki — terére lépett.

A magas törekvés nagyokat tenni, s fényes állapotot teremteni.

Nem megvetendő, nem is rosszalandó törekvés, ha van hozzá erő; ezzel azonban az egyesület nem rendelkezett s a vége az lett, hogy magasból kelle — nem mondjuk bukni, hanem alászállnia; a mikor aztán csak nagy nehezen s egész erejének igénybevételével kellett azon lennie, hogy a szédülés után lélekzetet vehessen.

Ezen lélekzetvétél után az egyesület folyó 1889. évi február 28-kán tartandja városunkban első érdemleges ülését; reméljük, hogy az egyesületi tagok régi lelkesedése újból felébredvén, régi fényében fog tündökölni a teendők megalapításában, nem hagyván figyelmen kívül azon régi mondást: quid humeri valeant, quidve ferre vecusent!

## Az ének és a zene a homérosi költeményekben.

Írta: Cserei József.

Mikor Odysseus már bevégezte szörnyű, de igazságos munkáját, (23, 130—152)

ban, a legszembetesebbeket válasszák ki és úgy intézkedjenek, hogy azok az uralkodó felség fogadtatásánál, a meghatározott öltözetben jelen legyenek.

A megye alsó részén a legények és leányok gyűlhelyül Hidas jelöltetett ki, s a meghatározott vasárnap délutánján, a hajdani népvándorlásra emlékeztetve, kocsi-kon és gyalog ment csapatokint a nép virága Hidasra, hol a falu közepén elterülő gyepes térségen több cigány-banda várt reá s azonnal tánczra kelt ki-ki a maga párjával. Ha valaki kérdezte a vidám fiatalokat, hogy hova mentek, azt felelték: a leány-vásárra.

Annyi legényt és leányt nem látott még ember együtt. Számos falvakból ott voltak a nem szép, a szép, a szebb és a legszebb legények és leányok s több helyen százakra menő párok jártak: a melegítő csárdást a szabad ég alatt s a nap ragyogó sugarai megtörtek az arczrészük veríték-cseppektől gyöngyöző szímain.

A választó küldöttség mikor látta, hogy a térségre vezető uton megszünt a jövetel, az átelleni nagy házból kijöve, elsőben is a legényeket vette szemle alá s köztük járva, egy oly rendkívüli szép ifjura talált, ki mint hajdan Absolon Izráelben, legszebb volt a legények között, kinek deli testalkata, sugár termete, göndör fekete haja, szabályos, rózsákkal nyiló arca, bámulatba ejtette.

a főlebredt Pénélope nem tudja megérteni a történeteket. Most eltakarítják a rémületes boszu maradványait, a hullákat, kitisztítják a házat és ünnepi ruhát öltve az isteni dalnok körül tánczra kerekednek. Hallva az örömhangozatot az utczán elmenő, azt gondolva, hogy menyegző van a palotában és így szól: A királyné mégsem tudta megvárni dicső férjének visszajöttét. Pedig Odysseus hazajött. Pénélope szemeit felnyitják az istenek, a családi szentélyről ráismer férjére, megcsókolja Odysseus szent fejét és sirva borul ifjúkori társának kebelére. Husz évi hűséggel tanusított szeretetét az égiek boldog étellel jutalmazzák: erényének dicsősége nem fog elenyészni soha, (24, 196—201.) az istenek kedves dalban fogják halhatatlansítani az eszes Pénélopét az emberek emlékében, nem úgy, mint Tyndareos leányát, Klytaimnestrát, ki megölte férjét Agamemnon, azért szomorú dalban fog élni az utókor előtt.

Az itt festett képekben korán sincs rajzolva az Odysseiában előforduló ének és zene minden változata. Ezekon kívül még mintegy husz másodrendű helyet kellett mellőznöm, nehogy tárgyam szerfelett hosszúra nyuljék.

A 303 versből álló és Homéros neve alatt közlésben forgó komikus Békaegérbarcz, (Batrachomyomachia) ezen feje tetejére állított kis Ilias, csak egy helyen említi az ének szót, a bevezetésben, annál többször a homérosi himnuszok. (mintegy 53 helyen.) Ezen megmaradt himnus-töredékek bevezetésül szolgáltak, mint prooimionok, nagyobb énekes költeményekbe. Ezen himnusokból e helyütt csak az istenek olympusi lakomáját írom le. Azt már láttuk, hogy az mulatnak Homéros korában itt lenn a földön az emberek, menjünk most a költészet szárnyain Apollónnal az istenek közé, ki mint a gondolat ott terem Pythóból aranyos lantjával Zeus lakában az Olymposon a többi istenek gyűlésén. (Ap. Pyth. 7 s köv.) Azonnal felzendül a halhatatlanok előtt a kithara és ének, a muzsák mindnyájan egymást felváltva énekelik szép hangon az istenek halhatatlan ajándékait és az emberek küzdelmes

balsorsát, melyet az istenektől nyervén örökölt, élnek a gyöngék és tehetetlenek, mert nem tudják feltalálni a halálnak orvosságát és nem képesek elhárítani az öregség bajait. Azután a széphaju charisok és a vidám hórák, Harmonia, Hébé, Zeus leánya, és Aphrodité tánczolnak egymást kézen fogva. Közben énekel a szép alkatu Artemis, Apollón testvére; Ares és Argeiphontes játszanak, mialatt Phoibos Apollón fény sugarával koszoruzottan szépen ceteráz. A nézők gyönyörködnek lelkükben, főképp az aranyhaju Léto, Apollon anyja, és a bölcs Zeus, mikor látja fiát játszani a halhatatlan istenek között. Ilyen vidám összejöveteleket tartanak az égiek az olympusi Zeus termeiben. (Hasonló ehez Hésiodos leírása Asp. Her. 201—206.)

A görögök élénk képzelete olyanoknak rajzolta az isteneket, mint a kik nagyon is tevékeny részt vesznek az emberek ügyeiben. Az egész mindenség él, szellemekkel, istenekkel telik meg a természet titokteljes szentélye. Ott mulatnak ezen geniusok kedvökre, háborítatlanul távol az emberek lakától. Ilyen idylli jelenet van rajzolva a Paura irt homérosi himnuszban (15—27.) Pan isten hazajön este a vadászatról, előveszi a görögök legrégebb zeneeszközét, a pástorsípót (syrinx) és valamely sziklacsuesra ülve, szép dalt fúj rajta. Még a madár sem mulja fölül a dallamokban, mely a virágos tavasszal a lombok között hangoztatja édes bus dalát. — A sípnak hallatára a csengő hangon énekelő hegyi nymphák gyors lábaikkal a forráshoz sietnek énekelni, dalukat visszahangozza a bérez, Pan isten szintén közéjük siet s ide-oda szökelve, majd a közepre lejtve, tánczol fürge lábaival s gyönyörködik a dalban a lány rétnek közepette, hol jó illatu sáfrán és jáczint virágozik és illatarja összekeveredik a füvek illatával. Itt énekelik a boldog isteneket és a magas Olymposzt.

Gyönyörű rajza e leírás a természetnek és a képzeletnek. Egy kedves májusi est, minőnek azt a vallásos görög költő képzelte, ki szellemekkel látja magát körül-

szépségében megmutatta teremtői hatalmát, midőn az egyszerű ember képzeletét meghaladó szépséggel ruházta fel. Ez méltó párja lesz Virág Lajosnak.

Aztán Eszterhez fordulva, nyájasan szólott:

— K. hugom! a leányok közül te leszesz az első, kit az Öfelsége előtt tisztelgők tagjával választottunk. Hogy hívnak és honnan való vagy?

— Az én nevem: Dukás Eszter, atyám: Dukás János Szederjesen.

— Jól van, kedves hugom, csak táncolj. Majd hívn fogunk.

Mikor kellő számban a leányok is kiválasztottak, minden csoportban felolvasták a kiválasztottak neveit s kijelentették, hogy az átelleni nagy házból azonnal jelenjenek meg.

A kiválasztottak örömmel mentek a kijelölt helyre, a hol mindeniknek bemutatott a párja.

Legelső helyre Virág Lajost állították s a küldöttség egyik tagja hozzávezetvén Esztert, kijelentette:

— Virág Lajos, ez iesz a te párod.

V. Lajos, a mint végig nézett a leányon s látta a képzeletét meghaladó szépséget előtte állani, azonnal mint parászból a láng, kipattant szívében a még nem ismert szerelem érzete s mint lángfolyam járta át idegeit s a szépségtől elbájoslatva, ezen szavak röpültek el ajkairól:

## TÁRCSA.

### A leány-vásár.

A következő év nyarán az a hír terjedt el s behatott a nép rétegébe is, hogy az uralkodó felség körutat fog tenni az országban s az az ellenkező hírek dacára meg is valósult.

A körut melléki megyék hatóságai intézkedéseket is tettek a felség ünnepélyes fogadtatására. B. megye is, mivel nem messze esett a körut vonalától, megtett minden intézkedést arra nézve, hogy az ünnepélyes fogadtatásnál tetteleg kimutathassa az uralkodó felség iránti szívélyes ragaszkodását, szeretetét, hódoló tiszteletét.

A többek közt elhatározta, hogy a felség fogadtatásánál ne csak a megyei igazgatás élén álló egyének legyenek jelen, hanem a nép is képviselve legyen bizonyos meghatározott számban, ifju nemzedéke, a daliás testalkatú legények és viruló hajadonok által, hogy a nép virágát is díszes öltözetében láthassa a felség.

Hogy pedig a nép képviseltetése fiában s leányaiban lehetővé tétessék, a megye területén, járasonként bizonyos helyek tüzetek ki, hol a beosztott falvak ifju legényei s leányai a meghatározott napon megjelenjenek.

Megválasztották a küldöttségek is s kötelességükre tétették, hogy az egybegyűlt legények s leányok közül, előirt szám-

— K. öcsém! — szólott a bizottság egyik tagja — te leszesz az első, kit az Öfelsége előtt tisztelgők tagjával választottunk. Hogy hívnak? Honnan való vagy?

— Az én nevem: Virág Lajos, atyám Virág János Hegyközön.

— Jól van öcsém, csak táncolj. Majd hívn fogunk.

Mikor az utasítás szerinti számban kiválasztották a legényeket, a leányok kiválasztásához fogtak.

A leányok között is a legszebbet keresték, hogy méltó párja legyen Virág Lajosnak.

Tánczosortból tánczosortba mentek s egy leány sem kerülte ki figyelmüket, míg nem a legszebb tánczosortban feltalálták azt. Ott tánczolt Dukás Eszter egyszerű fekete ruhában egy legénynyel. A küldöttség, a mint meglátta, azonnal meggyőződött, hogy az a százakra menő leányok között, oly kiváló szép, mint a kövek között a ragyogó gyémánt, s szépségben túlhaladja a legszembetesebbeket is. Bámulta benne Isten remekét, kinek sugár termete, nyílt homloka, tűzben égő szemei, piros rózsákkal ékeskedő arca, oly mély benyomást tettek reá, hogy az egyik a rendkívüli szépség látására hevült lélekkel így szólott társához fordulva.

— K. barátom! ily szép s szépségében bámulatos leányt még nem láttam életemben.

— Ugy van, barátom! Isten ennek

véve. Így mutatnak a felsőbb hatalmak a természet fölén.

A homerosi epigrammák között az Eiresioné című töredéke volna egy régi népdalnak. Jelen alakjában aligha íratott, egyébként alig sejthetjük, hogyan énekelhették a hexameterben írt verseket.

Ki ne hallgatná gyönyörrel Homerosnak kedves elbeszéléseit, énekét? És a régi korban mégis akadt egy város, Kýmé volt a neve, Kis-Ázsia nyugati partján, mint a homerosi epigrammák idevágó helye mondja, (Pros Kymaüs) a mely esztelenül megvetette az ég ajándékát, a muzsák szent dalát, miért is a vak dalnok, mert hiszen maga Homeros a Kymeiek által kevéssé becsült költő, (ha ugyan hihetünk pseudo Hérodotosnak,) a vak dalnok fájdalommal szívében vándorutra kél.

Ha Kýmé város nem tudta fölérni Homerosnak szellemét, annál inkább hódolt neki Görögország, Európa és az egész földkerekség, mely a művelt Európától, a hellenektől és a költők királyától, Homeros-tól nyerte a szívnek életető melegét, a lelket nyápláló költészetet. Fogadd koszorunkat, bár nem vagyunk méltó átadói annak, kik inkább csak sejtjük szellemednek nagyságát, de azt belátni gyarló szemünk nem bírja. Mi nem voltunk s téged már uralt a világ, három ezredév dicsért; mi elmulunk, mint ellebben az árnyék, s te daczolni fogsz a halállal, a jövő ezredéveivel, az örökké valósággal. Megmaradsz, mint az Ida hegye, állani fogsz, mint a hókoronázta Olympos bércei, mert ez diadala minden nagy műnek, hogy örök, mint az Istenség melynek része.

(Vége.)

## Budapest, 1889. febr. 22.

Oda fenn, az ős Budavárban csendes minden. — Az idegen, ki most jön a fővárosba, ha a lapok nem írják, aligha tudná, hogy öfelsége itthon tölti most a gyásznap és a fájdalomnak első napjait. A királyi család eddigelé még nem hagyta el a várat és csak nagy ritkán lehet látni. — Hanem a kihallgatások napirenden vannak.

A nemzet pedig méltóan viselte magát a gyászhoz, miért öfelsége közönségét nyilatkozta azzal végezvén, hogy ezentel száma nem marad más hátra, mint a kötelesség. A nemzet megmutatta azonban azt is, hogy a mily mélyen érzi a felséges család veszteségét, ép oly mélyen tudja felfogni azt a fenyegető helyzetet, melybe Magyarországot állítólag a véderő-törvényjavaslat sérelmes szakaszai sodornák. — Ennek a kifolyásul tekinthető amaz imponáns tüntetés, melyet vasárnap febr. 17-én délután rendeztek. A mult levelem szövegében úgy olvastam, hogy kormánypárti képviselők állottak a

— Tek. uram! Ohajtom, hogy ez legyen párom mind a sirig.

— K. öcsém! annak csak örülni tudnék. Majd a küldötség az Öfelsége előtt megjelenéskor viselendő mindkét nem ruháját illető megyei határozatot közölte velök s felhívta, hogy azt egyenként készítessék el, hogy az egyöntetűség ne hiányozzék; kijelentette azt is, hogy annak idejében közöltetni fog velök a megjelenés napja, a gyűléshely s a menetrend; illő készületben várják tehát azt be s mikor apróra kitanította, mindnyájukat Istennek ajánlva elbocsájtotta.

Most már igazán minden kiválasztott a maga párjával perdült tánczra. Az egymást most először látott párok szerelmes szemeiket legeltették egymás arcán, és soknak szívében gyuladt fel az olthatatlan szerelem tüze.

Virág Lajos is szerelemittasan nézett Eszter tűz szemeibe, piros arczórására; de Eszter szívében is lángra lobbant a szerelem érzete s mig remegő kezeit Lajos vállain tartotta, mondhatlan kéjérzettel tekintett annak égő szemeibe s oly jól esett neki, mikor a látottak között a legszebb arcot láthatta.

A sokaság bámulta a kiváló szép párt és sokan mondták: „ezt a párt jó kedvében teremtette az Isten.“

Mikor a cigány hurja elszakadt, az égető nap sugarai elől mindenki a fák hús árnyékába sietett. Lajos is kezén fogván párját, egy távolabb levő fa árnya alá tartott, hogy lángra gyult szívézselmeit imádoztja előtt szavakban kifejezhesse.

A vastag fa árnyékában úgy ültek le, hogy a fától a tömeg nem láthatta, Lajos tehát szabadon jobbába fogván Eszter

tüntetés élére, ez nem áll; ez valószínűleg sajtó- vagy íráshiba, amennyiben képviselők vezették ugyan a menetet, de nem kormánypártiak, hanem mindannyian: az ellenzéki oldalról, mint Ugron Gábor, Holló Lajos, Horváth Adám, Kiss Gyula, Polonyi Géza, Irányi Dániel, gr. Károlyi Gábor, Abrányi Emil stb. stb.

Ez alkalommal sült ki az igazság, tudni illik az ellenzéki képviselők amaz állítása, hogyha a rendörök nem erőszakoskodnak s nem adnak okot a zavargásokra, semminemű rendetlenségek nem fordulnak elő. Fényes bizonyítéka volt ennek a vasárnapi körmenet. Mintegy 100,000 főnyi volt a tömeg, mely a Kálvintérről mult levelemben jelzett utakon megindult vezetve a képviselők által s az egyetemi polgárok felügyelete mellett, kiket a rendezőségben kifejtett buzgalmukért méltó elismerés illet meg. Bizonyítéka továbbá az, hogy visszatérvén ezen óriás tömeg, békén eloszlott s egész éjjel a legcélszerűbb kihágás sem történt. Hy lelkesedett s példás viseletű népet és egy csomóban onnyit, ritkaság látni. Nagy hatást keltenek Abrányi Emilnek és Rudnyánszki Gyulának ez alkalomra írt költeményei, melyek ki nyomtatva a tüntetők között kiosztattak; a zászlókat pedig a rendezőknek adták emlékkül.

Az országgyűlésben a kormánypárt most már annál daczosabban azt hajtja, hogy azért sem engedje magát az utca népe által befolyásoltatni s valamint Tisza „a szent meggyőződéstől“ el nem áll. Különb a részletes tárgyalással megkezdődött a harez az ellenzék és a kormány között, melyet még inkább elmérgesítenek ama keserű és heves interpellációk, melyeket egyesek a belügy- és az igazságügyminiszterhez a rendörök által elkövetett jogsérelmek miatt intéztek.

Mindzekek daczára azonban eljutottak az annyira nevezetessé vált 14. §-hoz, melyet Tisza, mint kormányelnök proponált; s melynek megváltoztatott pontjait most Tisza, mint országos képviselő nyújtotta be. A szakaszt e hó 21-én az egész ház elfogadta. Szébbnél szébb szónoklatokat hallottunk ez ügyben. A szónoklatok valódi remeke az, melyet gr. Apponyi Albert tartott, melynek hordereje, mint az ellenzéki lapok írják, sokkal nagyobb és politikai jelentősége sokkal fontosabb, mint Tiszának 1875. évi februári beszéde. — Nem csekélyebb nívóra emelkedett Horváth Boldizsár is 20-iki beszéde által. Ez aztán a becsület és nyílt harez. Tudják a kormánypártiak is, hogy így van; de Tiszát el nem hagyják, mert el nem hagyhatják. Az ellenzék a kormányelnök lemondását akarja. Legutóbb fia Tisza István is védelmére kelt atyjának. Ki beszédelével igen mulatságos órákat szerzett a képviselőháznak.

Különb az ország sok városából még most is érkeznek petíciók egyes képviselőkhöz, hogy állást foglaljanak a 14. § és 25. § ellen.

Majd elvállik mi lesz a vége, mert nagyon vajudnak a hegyek s talán születni fog egy „ridiculus mus“.

Jobban ingott az olasz kormányelnök, Crispi széke, mint Tiszáé, azért mégis benne maradt és nem mondott le, sőt most ő sz-

jobb kezét, ezen keresetlen szavakban fejezte ki szívézselmeit:

— K. Eszterem! először is magamat mutatom be. Én Hegyközről való vagyok. Atyám Virág János, anyám Zöldesi Mária. Szeretett szüleimnek egyetlen gyermeke s legfelsőbb kincse vagyok. Atyám két sessios föld tulajdonosa s mondhatom, Isten áldásából minden bőven van házuunkban s házuunkon kívül.

Szüleim felhívtak ugyan már, hogy házasodjam meg; mert jó anyámnak segítségére volna szüksége; de mert oly leányt nem találtam, kit szeretni tudtam volna, mindidáig szabad a szívem.

K. Eszterem! áldom az isteni gondviselést, hogy veled összevezérelt; mert benned, szívem, lelkem, életem legdrágább kincsét mutatta meg. Öszinte szerető szívvel elmondhatom a költővel:

„Megláttalak, szeretlek,  
Szeretője lettem én szép lelkednek,  
Szép lelkednek, mely mosolyog szeliden,  
Szemeidnek bűvös bájos tükrében.“

Isten szabad ege alatt eskümmel erősíthetem, hogy engemet egyedül szerelmed boldogíthat. Az első látás ugy szívembe véste bájos képedet, hogy azt onnan csak a halál törülheti ki. Oh! mond, szabad-e még szived? boldogíthat-e engemet? Hiszen oly szép, oly bájos vagy, hogy reád ille- nek a régi dal szavai:

„Nem anyától lettél;  
Rózsafán termettél.  
Piros pünköszt napján  
Hajnalban születted.“

Oh én nagyon, a sirig boldogtalan lennék, ha már más által lefoglalt szived oltára előtt hasztalan hangzottak volna el szerelmi vallomáson szívből jött szavai!

— K. Lajos! én Szederjesről való

toztatja a szentírást. — Floquet-t nem lehetett sem s.óval, sem ígéretkekrávenni, hogy újra üljön bele a francia miniszterelnöki bársonyszékbe, mert ő megmutatta, hogy elveit ott sem tagadja meg. Különb az egész csak véletlen műve volt, ezt még Boulanger párthívei sem remélték. Most az ő ellenségei ugyancsak vakarják a fejüket. Az új kormány Tivard elnöklete alatt már meg is alakult.

Hanem ennél nagyobb tervet tűzött ki magának az az ismeretlen anonyim, ki egy beregmezei gör. kath. lelkésznek névtelen levelet küldött, hogy ha adnak neki százezer forintot, egy év leforgása alatt alapít a tótágnak egy helységet, hová negyven család beköltöztethetik. S ha akarnak vele értekezni, küldjenek a jeles tót néppartrának 100 frt utiköltséget. No ez bizonyosan a holdból pottyant a földre, hogy ilyen ábrándos eszméi vannak. Persze jó is volna szerinte, ha akadna valami hasonló dugzag bolondra.

Ezt is felvehették volna azok közé a bolondok közé, kik körutazást rendeznek a föld körül. Óriási plakátok hirdették a mult napokban, hogy az „aczelhang“ dalegyesület álarcos, illetve jelmeházat rendez a régi polgári lövöldében e czím alatt „Utazás a föld körül. Részt vehet minden jó bolond. Első osztály: családjegy 1 frt 50 kr; második osztály: személyjegy 80 kr. — A mulatság sikere azonban kitérő.

### Fővárosi levelező.

— A közmunka és közlekedési miniszteriumnak a villamos erő alkalmazására a következő érdekes rendeletét vettük: Az 1888-ik évi XXXI-ik törvényzikk szabványai értelmében minden villamos távirda távbeszélő (telefon) továbbá villamos jelző és villamos világítási berendezés létesítése — azoknak kivételével, melyek az egyes házak belsejében, továbbá más köz vagy magán terület által el nem választott telken avagy összefüggő birtokon a közhasználat kizárásával létesítettek, vagy létesítettni tervezettek — az államnak fenntartott jogai közé tartozván, a közmunka és közlekedési miniszter ur Ó Nagyméltóságának engedélyezését igénylik. Ennélfogva mindazon magán távirda távbeszélő (telefon) továbbá bárminő villamos jelzői vagy világítási berendezés tulajdonosai illetve tervezői, kik erre engedéllyel nem bírnak, a szükséges engedély megadása iránt és pedig a már meglévőkre nézve legkésőbb márczius hó 15-ig a megfelelő berendezés fekrájának 2 példányban való bemutatása mellett, melyből a használatban lévő villvezeték hossza és támpontjai tisztán kivehetők legyenek, alólírott igazgatóság utján említett miniszter ur Ó Nagyméltóságához anaál bizonyosabban folyamodni kötelesek, mert ennek elmulasztása esetében az idézett törvény 11 §-a értelmében 50—300 forintig terjedő pénzbírsággal fognak megbüntettetni.

### V A S U T.

A balassa-gyarmati, valamint aranyosmaróthi vonalrészekre vonatkozólag biztos

vagyok. Dukás Eszternek s falum lakosai „falu rózsájá“-nak is hívják. Igaz, hogy piros pünköszt napján hajnalban születtem; de vannak nekem is szeretett jó szüleim. Atyám Dukás János; anyám Szekfü Lidia. Van egy szeretett fiu testvérem is, István. Atyám egy Sessio föld birtokosa.

Szívem szabadságát illetőleg jó lélekel mondhatom, hogy bár tizenkét kéro lépte át küszöbünket, de odáig teljesen szabad volt, míg tégedet meg nem láttalak. Te elbájoztad szívemet; egy eddig ismeretlen érzést, az irántad lángoló szerelem érzetét költöttem fel abban s elmondhatom én is:

„Képeddel alszom el;  
Képeddel ébredek“

S ha benned csalódnám, oh akkor:

„Mondhatatlan az,  
A mit szenvedek.“

(Folyt. köv.)

### Tíz év után . . .

Tíz év után pihenni visszatértem,  
Vihartól ronsolt sajkám kikötöm,  
Csak tört hullámok tánczolnak a révbén,  
Csillag ragyog tul ott a fénykörön.  
Mezők virága, fenyvesek fuvalma,  
Mintha távolról szólna, intene —  
Tíz év után! Oh ringasd költőd lelkét  
Dalok, szerelmek ábránd ligete!

Tíz éve mult, hogy a világban járok,  
S lelkemmel most is minden oly rokon,  
Mint ismerőst köszöntnek a virágok,  
S a régi dal szól tul az ormokon  
S a merre járok, eltűnt szép világom,  
Mintha utamra uj fényt hintene. —  
Tíz év után! Oh ringasd költőd lelkét  
Dalok, szerelmek ábránd ligete!

fórrásból értesülünk, hogy azok kiépítése jövő évre halasztatott, miután más, nagyobb üzletfontossággal bíró és már tervbe vett vonalak befejezése vált szükségessé. Így a nyitrai vonal Nagybecsénytől—Privigyéig és a Marchvölgyi új vonal Pozsonynál, Lamacstól—Strassnitzig, az országhatár mentén.

Ezen két vonalrész még ez évben kerül építés alá.

Égetett szeszes folyadékok szállításánál a közm. és közlek. magy. kir. miniszterium szabályrendeletével kötelezővé tette, hogy minden egyes ily szállítólevélben a szesz mennyisége literekben is kifejeztessék.

Oly fuvarlevelek tehát, melyeken a li-térmennyiség kiténtve nincsen, visszautasítottatnak.

Ipolyság mellett megnyílt egy üveghomok (kovag) és kovagföld bánya.

A mennyiben érdekelve van a rudnói üvegyár, ide iktatjuk ezen anyag szállítási költségét Lévaig, mely 10 tonnánként kiteszen 11 frt 89 krt. A fel- és lerakást a fél eszközli.

Tüzifa és faszén kivételét előmozdítják a január 1-vel életbe lépett különösen kedvező szállítási feltételek, melyek Lévárakövetkezőkép alakulnak:

Léva—Budapest 29 frt 46 kr. Léva—Bécs 40 frt 20 kr. Léva—Pozsony 33 frt 80 kr., — a többi állomásra pedig arányosan kilométer távolság szerint.

A súlyegység alatt mindig 100 mázsa értetik.

## Különfélék.

— **Tanfelügyelői látogatás.** Dancs Bertalan, vármegyénk derék s tevékeny kir. tanfelügyelője, e héten három napot töltött Léván, mely idő alatt meglátogatta városunk összes elemi fiu- és leányiskoláit. A látogatás és tapasztaltak felett mindenütt teljes meglepedésének adott kifejezést, a mi városunk közönségének öröme és a tanítóknak dicséretére válik.

— **Gyászhir.** Zalay József, a nagy-szecei reform. egyháznak évek hosszú során át volt derék lelkésze, e hó 17-én, hosszas szenvedés után, élete 66-ik évében elhunyt. A boldogultnak halála, kiben a család szerető és gondos atyát, az egyházközség pedig jóakarattal s nemes buzgalommal működő lelkészt veszített, — széles körben keltett mély részvétet. Temetése, melyen hívein kívül a vidék is nagy számmal volt képviselve, e hó 20-án ment végbe. — Nyugodjék békében! — A család a következő gyászjelentésben ad kifejezést mély fájdalomnak: „Zalay Emma, férj. Jeremiás Beláné és gyermekei: Szerén, Margit és Jolan; — Zalay Vilma, Lenke és Gizella, férj. Novotny Ödömmé és kis leánya Rózsa, Zalay László mélyen szomorodott szívvel jelentik forrón szeretett édes atyjuk, ipjuk és nagyatyjuk nagy tisztelt Zalay József urnak, nagy-szecei reform. lelkésznek, hosszas szenvedés után, élte 66-ik évében f.

Ragyogtak ott is csillagok az égen,  
Ah de szívemnek mind oly idegen! . . .  
S a dal, mit rejtett dalnokul szívében,  
Visszaragyogtak, — ah, de hidegen! . . .  
Nyílt virág, de bimbóján megölte  
A hervadásnak zord, hideg szele, —  
Tíz év után! Oh ringasd költőd lelkét  
Dalok, szerelmek ábránd ligete!

Támadjatok fel alvó kis virágok,  
Ragyogjatok ti fényes csillagok,  
Teremtsetek, ha tudtok édes álmod,  
Hintve reája balszamillatot.  
Selyem tüpázson álmodozni rólad  
Csak egyszer is ifjuság Istene.  
Tíz év után! Oh ringasd költőd lelkét  
Dalok, szerelmek ábránd ligete!

Léva Sándor.

### Tanukihallgatás.

A bíró odaszól a törvényszéki szolgáltnak:

— Amruska, vezesse be a tanut!

A szolgálta kimegy s nemsokára megjelen egy emberrel. A jövevény és a bíró közt ilyen párbeszéd fejlődik ki:

— Hogy hívják?

— Kánya Tamásnak.

— Hány éves?

— Hát hiszen ennek a firtatása nem tartozik ide.

— Megmondja-e rögtön?! — förmedt rá a bíró.

— Megmondhatom, kérem alássan. Harminczhárom éves vagyok.

— Nincs-e rokonságban a vádlottal!

— Én! kivel, kérem alássan? Nem tudom kitalálni, mit akar velem a tekintetes ur!

— Figyelmeztetem, illendően viselje magát, különben becsukatom!

hó 16-án éjjeli 12 órakor szerettei körében Nagy-Szeccsén történt elhunytát. A megboldogult hült tetemei f. hó 20-án d. u. 4 órakor fognak a hely. hitv. szertartásai szerint a n.-szecsei sírkertbe örök nyugalomra tetetni. Kelt N. Szeccsén, 1889. február 17-én. Aldás és béke poraira!

— **A sorozás elhalasztása** tárgyában Fejérváry Géza báró honvédelmi miniszter törvényjavaslatot nyújtott be a képviselőháznak, mely szerint az 1889-ik évi rendes újjászervezés elhalasztatik és ama időszakban lesz tolganatosítandó, melyet a kiállítandó újjászervezés megajánlása tárgyában hozandó törvény fog e részben kijelölni.

— **Gyász isteni tisztelget** tartott Nagy-Salló város izraelita hitközsége is Rudolf trónörökös szomorú elhunytá alkalmából. F. hó 12-én d. e. 10 órakor tartotta Inngreisz Pál főrabbi az ünnepélyes istentiszteletet, mely alkalommal nagyszámú közönség előtt megható gyászbeszédben emlékezett meg a korán sirba szállt királyfiról s a nemzet pótolhatlan veszteségéről.

— **A hadmentességi díjköteles** egyének figyelmét felhívjuk, hogy vallomásaikat e hó végeig a városi tanács adóügyi osztályánál, községekben pedig az előjárásnál tegyék meg, nehogy bírságolásnak legyenek kitéve.

— **Gyász eset.** Konkoly Gyulát és nejét Bodó Ilonát megrendítő csapás érte: forrón szeretett fiuk, Tibor, a lévai főgymn. II. osztályának tanulója, e hó 19-én, 11 éves korában szülőinek legmélyebb fájdalomra elhunyt Szelecsényben. — A szerető jó szülők fájdalmát enyhítse széleskörű tisztelgetésnek ösztöné részvéte! — A család gyászlapja így szól: Konkoly Thege Gyula és neje Bodó Ilona mint szülők, Gyula, Elemér, Gábor és Pál mint testvérek, örvegy Bodó Simonné mint nagynyanya szomorodott szívvel tudatják szeretett fiuk, testvérük, illetve unokája Konkoly Thege Tibornak a lévai gymnasium II. oszt. tanulójának, 1889. év február hó 19-én délután 3<sup>3/4</sup> órakor, életének 11-ik évében történt gyászos elhunytát. Hült tetemei az ev. reform. szertartás szerint folyó hó 21-én délután 3 órakor fognak Nagy-Szelecsényben örök nyugalomra elhelyeztetni. Nagy-Szelecsény, 1889. évi február hó 19-én. Béke lebegjen drága porai felett!

— **Az esztergomi káptalan** Wimmer Imre jószágkormányzót nyugalomba helyezte. — A beavatott körököt annál inkább meglepte a főkáptalan ezen elhatározása, mivel a munkabíró főtisztet minden elfogadható indok nélkül helyezték nyugalomba.

— **A magyar hírlapirodalom 1889 ben.** Idősb Szinyei József, az egyetemi könyvtár őre, a „Vasárnapi Ujságban“ igen érdekes statisztikát tesz közzé, mely elmondja, hogy a folyó évben hány és milyen hírlap jelenik meg s felsorolja, hogy hogyan szaporodtak a lapok az első magyar újság megjelenésétől mind maig. E szerint most 600 magyar lap jelenik meg, melyek előfizetési ára egy évre 2506 frt 55 kr. Nagy haladás ez az első magyar újságnak, a pozsonyi „Magyar Hírmondó“-nak megjelenése óta, melynek első példányát 1780-ban olvasták először Rát Mátyás szerkesztésében. 1868-ban 120 hírlapunk volt; 1873-ban 201, 1879-ben 324, 1882-ben 412, 1886-ban 516 s most 600 la-

— Tartsa fel három újját s esküdjék!

— Soha ilyet! Minek már ez?

— Ha még egy szót szól, börtönbe kerül. Tartsa fel három újját, egymás után!

— Tamás ijedten felemelte karját.

A bíró olvassa az esküformát, a mit Tamás vontatva utána mond.

— Esküszöm, Isten engem úgy segeljen!

— Esküszöm, Isten engem úgy segeljen!

— Mindent meg fogok mondani, a mit tudok.

— Mindent meg fogok mondani, a mit tudok.

— És csak a tiszta igazságot fogom mondani.

— És csak a tiszta igazságot fogom mondani.

— Amen!

— Amen.

— No, és most beszéljen! Mit tud mondani?

— Hát . . . . . Tekintetes ur, a gazdám, tisztelteti a tekintetes bíró urat, s kéri szépen, tesszen eljönni este hozzánk vacsorára.

— Hát maga nem tanu?

— Nem, én, kérem alássan, én csak a Czirok ur vinczellérje vagyok. Nem ta láltam odahaza a tekintetes bíró urat, most hát idejöttem.

Az már más.

Mehet!

pot olvas a magyar közönség, melyekből 267 a fővárosban, 331 a vidéken és 2 a külföldön jelenik meg. Az idegen nyelvű lapok és folyóiratok száma 181. Hazánkban 10,275 magyarul beszélő emberre esik egy magyar lap. Az egész világon 41,000 lap és folyóirat jelenik meg s így átlag 36,318 emberre esik egy lap vagy folyóirat.

— **A regale tulajdonosokat** figyelmeztetjük, hogy kártalanítás iránti kérelmük beadásának határideje f. évi márczius hó végéig lejár.

— **Országos tanitógyűlés** létrehozásán fáradoznak a vidéki tanítók. Az országos vé rehájtó bizottsághoz sürően érkeznek megkeresések az ország különböző helyeiről, melyek a negyedik egyet. gyűlés egybehívását sürgetik. A végrehajtó bizottság azonban bevárja, míg e tárgyban maguk a tanító-egyesületek nyilatkoznak. Az egybehívandó tanitógyűlés tárgyai igen fontosak: ezek között vannak az orsz. nyugdíjtörvény revíziója, a kisdédvás ügyének rendezése, nemzeti iskolák felállítás, az erkölcsi oktatásnak egyöntetű elvek szerint való szabályozása s a tanítói közszellem állandósításának kérdése. Mind oly tárgyak, melyeket nem ajánlhatunk eléggé a megye területén székelő tanító-egyesületek figyelmébe.

— **A magyar népzene**. Klökner és Schloss budapesti zeneműkereskedők a fenti cím alatt indítottak meg egy lapot, mely a magyar népzene és zenetársulatok közlönye akar lenni. Felelős szerkesztője: Csengery Gyula, a partitúrák átirója Krohn Vilmos. A lap megjelenik minden hó 1-én Fősúly fektetettik a népzenei társulatoknak szükséges, a zeneirodalom legjobb termékeinek partitúrái kiadásaira, melyek mint mellékletek fognak megjelenni. A lap előfizetési ára: egész évre partitúra melléklettel 10 frt, a nélküli 3 frt. Előfizetni a nevezett zeneműkereskedésben Budapesten, väci-utca 12. sz. A népzenei társulatok vezetői folkóretnek lakezimeik beküldésére, hogy nekik az első szám ingyen megküldhető legyen.

— **A női hajról** érdekes méréseket közöl egy bécsi lap. E szerint a szőkeknél: napjában 140,000 hajszálát kell fésülniök és kefélniök, a barnáknak mintegy 109,000 szálát, a feketéknek 102,000 és a vöröshajúknak már csak 88,000 szálát. A mint hölgyeink aligha tudták, hány szál kell dug frizuráikhoz, ugy a legkevesebben gondolnak, hogy 65—80, sőt a világos hajúak 110 kilométernyi haját tornyoznak fejükre. Egy-egy sötét hajszál elbir 10—20 dekát, világosabb 4—5 deka súlyt, anélkül, hogy elszakadna; a haj csak megnyulik, azután megint összehúzódik.

— **Amerikai szerelmes levelek.** Az amerikai nagy városokban új keresetforrás nyílt jó tollú írók számára s ez a szerelmes levélírás! Mert sok szerelmes pár tud ugyan szeretni, de irni nem: a legtöbb irni tudó pedig ahoz nem ért, hogy miként kell egy szerelmes levelet mindenféle édes virágos kifejezésekkel tetszetős alakba önteni? A szerelmesek e fajtájától van aztán jó keresetük a levélíróknak, kik nagyobb részt nők. Igen természetes, hogy ha valaki összehasonlítja azt a sok szerelmes levelet, rájönne, hogy ezer és ezer ugyanazon kaptára van írve, vagyis: egy gyarból került ki, de hiába, Amerikában a szerelmet is gyárilag kezelik.

— **A Luka-Ivanka-párbajnak**, mely annak idején, 1884-ben, nemesak Hontvármegyében, hanem országszerte oly nagy port vert föl, e hó 21-én fejeződött be egy utójátéka a budapesti törvényszék előtt. A törvényszék Luka I. Palt nyolc havi, Ivanka Zsigmondot, kinek védője Holló Lajos dr. ügyvéd orsz. képviselő volt, nyolc napra államfogházra ítélte.

— **Rövid hírek.** — **Biharmegye** egy részében petroleum-tartalmu a talaj. Eszrevették ezt már a hetvenes években s most részvénytársaság van alakulóban a petroleum kiaknázására. — **A parisi Eiffel torony** napról napra növekszik s az építő bizottság jelentése szerint aprilis 1-ére teljesen készen lesz. — **Brüsszelből** írják, hogy a rendkívüli erős havazások következtében Németalföld nagy részét ár víz borítja. — **A budapesti fegyvergyár**, hír szerint, már májusban megkezdí működését. — **Az enyhe időjárás** a hajozás korai megnyitását teszi lehetővé s a dunagőzhajózási társaság már jelenti, hogy megkezdte az árak felvételét. — **Leó papa** e hó 20-án ülte meg pápává történt megválasztásának tizenegyedik évforduló napját. — **Natalia** szerbiai volt királyné rövid idő múlva Bukarestbe érkezik s ugy látszik, ott akar végleg megtelepedni.

#### APRÓSA GOK.

— Rovatvezető Zuhány.

Tudós szobaleány. Nő; Felfogodom tehát. Itt van szobája — Szobaleány: Szép, szép, de nincs benne íróasztal. — Nő: Íróasztal? Mire való az magának? Számomra nem kell írnia semmit. — Szobaleány: De kérem, én belmunkatárs vagyok több eselőd-szakközölnyünk.

Mit adjon a kezébe? Anya: Ugyan János, hogy adhatz a gyermeked kezébe kést? — Apa: Csak nem adhatok a kezébe — revolvert.

Bálabantörténet. — Nevem Szentfalvi Aladár; kihez van szerencsém? — Amint látja, becses személyemhez!

#### A lovak vakságának némely okairól.

Eltelkintve attól, hogy némely lónál a vakulás örökölhető bajt konstatálható, sok oly eset fordul elő, a midőn mi saját magunk vagyunk okai lovaink megvakulásának. Ugyanezért ajánljuk a következőket gazdáink figyelmébe:

A lovak vakságának rendszeren négy oka van. Származhatik a vakultság a rossz istálló-berendezéstől, különösen akkor, ha a jászol felett a rácsot nagyon magasra tesztük. Nálunk rendszeren minden istálló akként van berendezve, hogy a rácsban levő takarmányhoz csak úgy juthat a ló, ha fejét magasra felemelve, nyakát teljesen kinyújtja. Így felelő nézve, igen könnyen megtörténik, hogy a rácsról a szemét, nevezetesen kalász szálkája bele hull a ló szemébe. Az ilyen szálka, mint tudjuk, apró kampókkal van borítva, igen érdes és ugy beveszi magát a ló szemébe, hogy a szem könnye sem tudja azt onnan egyhamar kimosni. Így származik a szemgyulladás és ebből gyakran a vakság.

Maskor meg a bűdös istállólevegőtől vakul meg a ló. A mely istálló nincs szellőztetve, ott az álláson levő trágyából igen csipős szagu gőz fejlődik, mely beteggé teszi a szemet. Az ilyen istállónak különben az ablakai sem szoktak jó helyt lenni. A ló ugyanis ép ugy előre lát, mint akár az ember, de azért mégis oldalt áll a fején a szeme, úgy, hogy ha az egyik oldalon ablak van, csak az egyik szeméhez hat a világosság míg a másik árnyékban marad és ez a kétféle világosság csak gyengíti a szemet. Ha meg farral állítjuk az ablaknak akkor a szeme hozzászokik a sötét istállóhoz, és az istállóból kivezetve, a nagy világosságtól, melyhez nem szokott, szinten szembajt kap. Szembe állítani sem jó az ablaknak, mert így meg a nagy s folytonos világosság vakítja meg a szemet. Legyenek az ablakok elég nagyok, hogy az istálló jó világos legyen, mert a ló szemének nem jó a sötét istálló. Az istállóban fejlődő bűzös gőz el lehet távolítani, ha az istállót kellőleg tisztán tartjuk. A ki teheti, hintse be az istállót gipszzel, vasvitrióval, vagy tőzeges földdel; de ezekre nincs szükség, s mégis tiszta levegőtől istállónk lehet Egyszerűen ugy rendezzük be az istállót, hogy a lovak alatt ne álljon meg a hűg, hanem folyjon le a trágyagödörhöz.

A harmadik oka lovaink megvakulásának a szerszámon levő szemellenző, melytől a ló nem lát oldalt, pedig a szeme ugy van alkotva, hogy avval oldalt is kellene neki látnia. A szemellenző miatt kénytelen a ló szemét folytonosan előre forgatni s kénytelen, ha szemével oldalra néz, közvetlen szeme előtt azt a bődorabot eltűnni. Ertől a közel álló szemellenzőtől igen sok lónak zavaros és beteg lett már a szeme.

Lovaink megvakulásának negyedik oka gyakran az ostor. — „A fejet üsd, hogy meg ne sántuljon.“ — szokás mondani; de a ki ezt követi, az rendszeren sánta helyett vak lovat hajt; már pedig a vak ló mindenbe botlik s előbb-utóbb rendszeren megsántul. Az ostorral, különösen annak hegyével megütött szem rendszeren gyuladása jön s könnyen megvakul. Pedig a legjobb kocison is megesik néha, hogy az ostorral szemébe csap a lónak, különösen az olyanon, ki folyton használja az ostor, akár csapkod, akár csak suhintgat vele. Sok kocsis meg éppen akarattal mindig a nyakára és fejére üt a lónak, mert tudja, hogy az jobban fáj, mint ha farára vagy a határa ütne. A legjobb ostor a jó tartás, ettől még egy ló sem vakult meg.

Félre tehát az ostorral s gondoskodjunk inkább a lónak jótartásáról, mert ez a legjobb ostor, amelytől meg se vakul. — „Add el ostorodat s végy ennek az árán abrakot.“

Z. H.

#### KÖZÖNSEG KÖRÉBŐL.

I.

Báli értesítés a lévai izr. ifjuság a lévai kereskedelmi csarnok s nögyelet javára f. hó 17-én az „Oroszlán“ szálló termében táncszestélyt rendezett, mely minden tekintetben fényesen sikerültnek mondható. A buzgó rendezőség, melyet az izléses dekoráció s esinos tánczrendek miatt méltó elismerés illet meg, ugyancsak kitett magáért, hogy az estélyt élvezetessé, kedélyessé tegye. A négyeseket 60 pár tánczolta. Lakatos Sándor zenekarának tőrlő metszett magyar nótái mellett a tánczoló ifjuság kiválóan virradtig mulatott. A jelen voltak névsora a következő: Adler Jakabné, (Fegyvernek) Berger Adolfné, Blum Samuné, Berger Salamonné, Braun Józsefné, Berger Samuné, (N.-Kálna) Ehrenfeld Mórné, Engel Józsefné, Eichelné, (Selmece) Fischer Miksáné, Frommer Mórné, Friedman Arminné, Dr. Frommer Ignáczné, Fischer Natalné, Frommer Ignáczné, Friedmann Samuné, Frommer Simonné, (Kis-Tapolcsány) Dr. Gellényi Miksáné, Gutmann Ignáczné, Grotte (Wilmóné) Hochberger Arminné, Hexnerné (Rudnó) Hochberger Arminné, (Selmece) Iritzer Zsigmondné, (Nyitra) Dr. Kohn Markné, (Ipolság) Dr. Klein Jakabné, Kohn

Ambrusné, Kaufmanné, (Báth) Kohn Manóné, Neumann Arminné, Pollák Wilmosné, Reitman Ignáczné, Dr. Rosenfeldné, (Báth) Schwarcz Karolyné, (Málas) Spitz Gáborné, Dr. Stiglitz Zsigmondné, (Galgócz) Zsigmondné, (N.-Kálna) Steiner Ignáczné, Wasservolf Lipótné, (Győröd) Weisz Samuné, Weisz Simonné, Weisz Bernátné, Adler Gizella (Fegyvernek) Berger Regine, Blum Fany, Farkasbázi Fischer Emma, (Tata) Friedmann Ilka, Gutman Irma, Herez Ida (Ungvár) Hexner Rózsa, (Rudnó) Kohn Ieanette, Kohn Mina, Preisach Zsofi, Poilak Rosalia, (V.-Ladány) Prisender Lenke, (Zember) Rosenfeld Regine, (Báth) Schusdek Berta (Sismánd Fehér megye) Schwartz Fani, (Bagota) Steiner Ieanette (Verebely) Spiegel Francziska, Steiner Lenke, Weisz Anna, Weisz Regine, — A bál tiszta jövedelme 94 frt 95 kr volt, ezen összegből a csarnoknak 63 frt 30 kr, a nögyeletnek 36 frt 65 kr jutott, melyhez Dr. Pólya József megyei főorvos 5 frt felülfizetéssel járult. — r. t.

II.

#### Köszönet-nyilvánítás.

Özv. Balbach Andrásné öngyáságát, árvaházunk érdeműs gondnokát folyó hó 16-án névnappja alkalmából az árvák öszinte és magasztos gratulációval lepték meg; az árvák kegyes jöltevéje örömmel vette a kicsinyek udvözetét s 17-én délután gazdag oszonnával vendégelte meg az árvákat, saját kezűleg osztván ki közöttük adományát.

Fogadja a derék urnó az árvák hálás köszönetet.

Léva, 1889. febr. hó 22-én.

Az árvaházi felügyelősege.

#### IRODALOM ÉS MŰVÉSZET.

**Minek tartunk divatlapot?** Hiszen a „Képes Családi Lapok“ „Nő a házban“ című mellékletén a *divatlapok és divatlapok*, a divat minden mozzanatáról, minden újabb újmennyéről hűségeen értesítenek s azonkívül közleményei a magyar családok háztartásának, gazdaságának minden ágát szakszerűen tárgyalják.

A „Képes Családi Lapok“ előzetési ára egész évre 6 frt, félévre 3 frt, negyedévre 1 frt 50 kr, s Nyitrai és Társa Léván, kikhez az előzetések legcélszerűbben postautalványon intézendők, kiváaatra barkinek ingyen és bérmentve szolgálat mutatványsszámokkal.

„Szent Mihály.“ A magyar olvasó közönség körében oly nagy elterjedtségnek és közkedveltségnek örvendő „Egyetemes Regénytár“ legújabb 9., 10. és 11. kötetét Werner E.-nek a hírneves német regényírónak „Szent Mihály“ című rendkívül érdekes regényét tartalmazzák. Werner egyike a legszivesebben olvasott elbeszélőknek s a „Szent Mihály“ fényes bizonyíték reá, hogy miért az. A regény két főhőse, a két Mihály, a zord nagyapa és a rokonszenves hősies lelkű unoka, folyvást lekötve tartja a figyelmet öszzeittökésével, folytonos harcával egészen a végső kiengesztelődésig; Hertha a csillogó szemekkel festett hösnő; a remek kabinet-alak; ortenani és ebersburgi Eberstein báró e tizedik századból származott s öcsire büszke arisztokrata és leánykája Gerlinda a két Wehlan Hans, apa és fia, a regény két józít és humoros alakja; Valentin lelkész és Walter érdes és még néhány mellék-alak, mind oly tökéletesen illeszkednek bele a folyvást fejlődő érdekesítő mesébe, melynek változatossága szinte páratlan, hogy alig válhatunk meg a múltól míg egészen végig nem olvastuk. *A három kötet esinos piros vászonkötésben 1 frt 50 kr. Egyes kötet 50 kr.* Kapható Nyitrai és Társa könyvkereskedésében Léván.

#### Lévai piaczi árak.

Rovatvezető: Könyv József, városkapitány.

Buza: m.-mázsánként 6 frt 60 kr, 6 frt. 70 kr. Kétszeres 5 frt 20 kr, 5 frt 40 kr. Rozs 5 frt.30 kr. 5 frt 40 kr. Arpa 6 frt — kr, 7 frt 30 kr. Zab 5 frt. 50 kr, 5 frt. 60 kr. Kukoricza 4 frt. 20 kr, 4 frt 40 kr. Bab 6 frt 80 kr, 7 frt. — kr. Lencse 7 frt — kr. Köles 4 frt. 50 kr.

#### Szerkesztői üzenetek.

L. I.-nak Bpest. Megkaptuk, jönni fog. K. Mártonffy I.-nek. A megkezdett befejezése után a „lévész-ünnepélyre“ kerül a sor. W. A.-nak Bpest. Végre jelezhetjük, hogy a jövő szám már hozni fogja az érdekes közleményt. Sz. G.-nak. Nem jöhöt. K. S.-nak N.-Salló. Idejét multa s ezért csak rövidítve jöhöt. Romváry K.-nak Egy kis türelmet kérünk; a szép tanulmányt vetjük, sort kerítünk rá.

#### Nyiltér.

##### Tiltakozás.

Alulírtak ezennel ünnepélyesen tiltakozunk a Goldner Izor elnök és még más husz egyén — mint rendezőség — által kibocsátott meghívón használt „I év a kereskedő-i-fjuság“ kitétel ellen, mely cím alatt az izr. betegszégyező- és temetkezési egyesült (Poel Zedek) javára jövő hó 17-ére Léván zártkörű táncszestélyt rendeztetik.

A használt címet jogtalanak és bitortlásnak nyilvánítjuk, mert mi az illető rendezőséggel, — melynek tagjai mind izraeliták, de nem mind kereskedők, hanem egyeseken urak, borbélyok, mészárosok s tudja a jó ég miféle foglalkozásu egyének, — a nevezett táncszestélyre nézve semmiféle szolidaritásban nem állunk.

Léván, 1889. febr. 23 án.

Kucséra József, Hegedüs Kálmán, Tatárka Ödön, Czingel Gyula, Rózsa Lajos, Fábry Ödön, kereskedőségdek. Bujdos Antal, Klain Jenő, Boros Lajos, Puck Károly.

**MEGHIVÁS.**

**A lévai Takaré- és Hitelintézet**

XVI. évi

**rendes közgyűlését**

folyó évi március hó 12-én d. e. 10 órán kezdve tartandja saját helyiségében, melyre a t. részvényesek tisztelettel meghívotnak.

**A közgyűlés tárgyai:**

1. Az igazgatóság és felügyelő bizottság jelentése a lefolyt üzletév eredményéről.
2. A mérleg megállapítása, a tiszta jövedelemnek és a jótékony célra eső összegnek felosztása és a felmentvény megadása.
3. A napi biztosok napi díjainak és a fel. bizottság díjazásának (30. és 38. §) három évre megállapítása.
4. Jegyzőkönyv hitelesítésére (18. §) két részvényes kiküldése.

Léván, 1889. február hó 14.

Majláth István, elnök.

Alapszabályok 12. §. Közgyűlésen részt vehetnek mindazon részvényesek, kik legalább egy nevére szóló részvényt le nem járt szelvényeivel együtt a közgyűlés megtartása előtt egy nappal a társulat hivatalos helyiségében letéteményeznek; szavazati joggal azonban csak az esetben bírnak, ha a nevére szóló részvények a közgyűlés előtt 90 nappal a részvénykönyvbe bejegyezve találhatók.

**Mérleg számla**

1888. év december hó 31-én.

Vagyon:			Teher:		
	F. k. lapsz.	frt kr.		F. k. lapsz.	frt kr.
Készpénz 1888. december 31-én . . . . .	167	11347	23	Részvény alaptőke . . . . .	127 100000 —
Váltó tárczán . . . . .	157	337450	—	Ennek I évi kamata . . . . .	178 6000 —
Jelzálog kölesönökben . . . . .	170	432519	—	Betétek és ezek után tőkésített kamat	159 564435 64
Előleg kölesönökben . . . . .	171	9574	50	10% betét kamat adó . . . . .	143 1303 11
Intézeti ház . . . . .	105	36000	—	Vizleszámitolássalattó váltókban 94. 177.	161 115000 —
Zöldkert utcai ház . . . . .	150	6057	28	Tartalék alaptőke . . . . .	163 25000 —
Kisbirtokosok orsz. alapítv. okiratában	71	500	—	Nyugdíjtőke és 1 évi kamata . . . . .	99 2247 20
Váltó üzlet (szelvények és vert pénz)	154	555	46	2 drb. 1887. évi részvény-szelvény . . . . .	168 24 —
Leltári számla . . . . .	146	602	86	Előre fizetett kamatok váltóknál . . . . .	148 3927 91
Váltó-ovatólási számla . . . . .	174	75	52	" " " jelzál. kölesönél . . . . .	158 5766 34
Perköltségi számla . . . . .	46	240	05	" " " előlegeknél . . . . .	172 46 82
Jelzálog-kölesön kamatai . . . . .	158	3526	06		
Előleg-kölesön kamatai . . . . .	172	293	26	<b>Nyeresség:</b>	
Jótékonyezél-előleg . . . . .	125	50	—	Részvénytőke ut. járó 1 évi kam. 6000.—	
Előre fizetett vizleszámitolási kamat . . . . .	176	873	12	Athozat maradvány 1887 évi. 2611.50	
				Házbér jövedelem (adómentes) 2194.38	
				Ez évi üzleti nyereség . . . . .	11207.44
					22013.32
				melyből az alapsz. 40. §-a szerint	
				levonandó osztalék kamatban 6000.—	
					16013.32
				ebből az alapsz. 40. §-a szerint:	
				tartaléktőkéhez csatolandó . . . 10%	93 1601 33
				igazgatósági jutalékra . . . . . 10%	43 1441 19
				igazgató jutalékra . . . . . 5%	44 720 59
				tisztviselői jutalékra . . . . . 5%	45 720 59
				Jótékony célra . . . . . 5%	125 576 48
				Részvényosztalékul . . . . .	178 6000 —
				Rendelkezési számla átvitelre . . . . .	169 4953 14
					839764 34
					839764 34

Léván, 1888. december 31-én.

Rudolf János, könyvvezető.  
Jelen zármérletet a fő- és mellékkönyvekkel összehasonlítván,  
Boleman József, fel. biz. tag.

Szabó Lajos, igazgató.  
Czirok János, fel. biz. elnök.

Kontsek Ignác, pénztárnok.  
Ehrenfeld Mór, fel. biz. tag.

**FONTOS KÖZLEMÉNY.**

STEINBACH SÁNDOR

**BUTOR NAGYKERESKEDÉSE**

Budapesten, Ferenc-József tér 6. szám, a lánchíddal szemben az egyedüli telep Európában, mely képes több száz szoba berendezésre terjedő butorraktáráról eredeti butor fényképeket szétküldeni. Ezáltal a t. vidéken lakóknak ama rendkívüli előny nyújtatik, ép úgy választhatni, mint személyes megjelenésnél, amennyiben kívánatra fényképek, szövetminták és árjegyzékek megtekintés végett a cég bérmentve küld szét. Egy még tovább kedvezmény abban áll, hogy száz szét frton felüli vásárlásnál kicsiben áruk helyett nagyban áruk számíttatnak. Ebből kifolyólag bátran állítható tehát, hogy egy cég sem képes olcsóbb árakat számítani.

Szolid kiszolgáltatásért kezeskedik a cég régi jó hírre.

**Az áll. tanító-képezde kertjében**

alma magonc szára 1 frt 20 krjával  
körte " " 1 " 40 "  
4 éves ojtványok darabja 25 "  
93 mm. répa 60 krjával kapható. Megrendelések Makay Sándor urhoz küldendők.

**Arverési hirdetmény.**

Alulirt kiküldött végrehajtó az 1881. 60. tez. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy az ipolysági kir. bíróság 4605/p. 1888. sz. végzése által Dombó Károly javára Mezey Jánosné ellen 458 frt 21 kr. tőke, ennek 1886. november hó 24. napjától számítandó 6% kamatai és eddig összesen 78 frt 63 kr. perköltség követelés erejéig melyre már 220 frt törlesztett elrendelt folytatolagos kielégítési végrehajtás alkalmával bíróság lefoglalt és 344 frt 30 kr-ra becsült 3 borju, 280 szeker trágya és szalmaneműkből álló ingóságok nyilvános árverés útján eladotnak.

Mely árverésnek 5178/888. sz. kiküldést rendelő végzése folytán a helyszínén vagyis Felső-Túron leendő eszközökre 1889. év márc. 6. és 7-ikén d. e. 8 órája határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen az 1881. évi LX. tez. 107. §-a értelmében a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is eladotni fognak.

Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881. évi LX. tez. 108. §-ában megállapított feltételek szerint lesz kifizetendő.

Ipolyságon, 1889. febr. 9.

Baig Mór,  
kir. bír. végreh.

**SCHLICK-féle VASÖNTŐDE és GÉPGYÁR-**

RÉSZVÉNYTÁRSASÁG BUDAPESTEN.

VÁROSI IRODA és RAKTÁR:

VI. váczai körút, 57.

GYÁR és IGAZGAGÓSÁG:  
VI., külső váczai-ut, 169699.

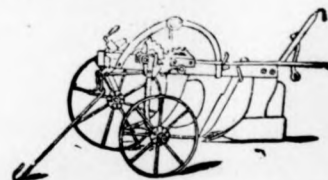
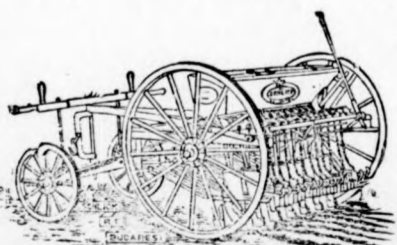
**GŐZ- és JÁRGÁNYCSEPLŐ KÉSZÜLETEK.**

SCHLICK-féle szabad.

KÉT- és HÁROMVASU EKÉK.

SCHLICK-féle „HALADÁS“ sorvető gépek

Szóróvető gépek.



Schlick féle szab. Rayol ekék Schlick és Vidats fele eredeti egyvasu ekék és talajművelő eszközök boronák és rögtörő hengerek, szecsavágók, repavágók, repazúzók, tengeri morzsolók, csöves tengeri darálók, gabonatizító rosták, örlőmalmok stb.

Az összes ekék tartalékreszei készletben tartatnak. — Előnyös fizetési feltételek. — Legolcsóbb árak,

Jegyzet. Van szerencsénk ezennel t. ez. üzletbarátaink tudomására hozni, hogy noha a VI. váczai körút 57. sz. a lévő irodánk legnagyobb részét a külső váczai uton lévő gyártelepünkre helyeztük át, mindazonáltal az eddigi irodai helyiségünkben t. üzletbarátaink kényelme érdekében egy városi irodát tartunk fenn, valamint, hogy ugyanott építési ezikkeink és gazdasági gépeinkből raktárt létesítettünk. Kiváló tisztelettel

A Schlick-féle vasöntőde és gépgyár részvénytársaság igazgatósága.

Képviselőt Léván KERN TESTVÉR uraknál.